

ע"פ 4766/20 - ג'אורג'יאנה מורחן נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

ע"פ 4766/20

לפני:

כבוד הנשיאה א' חיות

המעוררת:

ג'אורג'יאנה מורחן

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

ערעור על החלטתו של בית משפט השלום בראשון
לציון מיום 7.7.2020 בה"ת 23546-02-19 אשר ניתנה
על ידי כבוד השופט ג' אבנן

בשם המעוררת:

בעצמה

פסק-דין

ערעור על החלטת בית משפט השלום בראשון לציון (השופט ג' אבנן) מיום 7.7.2020 בה"ת 23546-02-19
שלא לפסול עצמו מלדון בעניינה של המעוררת.

1. נגד המעוררת ובן זוגה (להלן יחדיו: בני הזוג) מתנהלת חקירה בחשד למספר עבירות ובהן קבלת דבר במרמה
בנסיבות מחמירות, עבירה לפי חוקאיסורהלבנתהון, התש"ס-2000 והפרת זכויות יוצרים. ההליך מושא הערעור דנן
עניינו בצו תפיסה שהוצא בנוגע לרכב מסוג "קיה" שבבעלות המעוררת (להלן: הרכב). במהלך הדיונים בהליך, הגיעו
הצדדים להסכמה לפיה הרכב ימכר על מנת למנוע ירידה נוספת בשווי בעודו מוחזק בידי המשיבה. ביום 13.6.2019,
משלא עלה בידי בני הזוג למכור את הרכב, קבע בית המשפט קמא כי תינתן בידם הזדמנות נוספת למכור אותו
בעצמם, וככל שהדבר לא יצלח, רשאית המשיבה למכור אותו במכרז משטרתי.

ביום 30.4.2020 הגישה המעוררת לבית משפט השלום בראשון לציון "בקשה לפי פקודת ביזיון בית משפט",
בה הלינה על כך שהמשיבה טרם מכרה את הרכב וערכו הולך ויורד (להשלמת התמונה יוער כי סוגיית צו התפיסה
בעניינו של הרכב נדונה במקביל גם בפני בית משפט השלום בחדרה, אשר הורה ביום 22.4.2020 על הארכת

עמוד 1

הצו, ובמסגרת ערר על החלטה זו קבע בית המשפט המחוזי בחיפה כי הדיון באשר לרכב ימשיך להתקיים בפני בית המשפט קמא, ולא בפני בית משפט השלום (בחדרה). דיון בבקשה התקיים ביום 3.6.2020, וביום 7.6.2020 קבע בית המשפט כי המשיבה "חורגת באופן קיצוני מחובתה על פי דין (ועל פי בקשתה והתחייבותה) – לשמור על ערך הרכוש התפוס". בנסיבות אלה, הורה בית המשפט קמא על השבת הרכב למערערת "בכפוף לכך שתחתום על התחייבות עצמית בגובה מחיר הרכב נכון למועד מתן ההחלטה לפי מחירון לויצחק", לכך שתחזיר למשיבה את הרכב באותו יום, בהתאם להחלטת בית המשפט. בהמשך, קבע בית המשפט כי על המערערת לפעול לשם השבת הרכב לחזקתה, וכי אין לדרוש מן המשיבה לשאת בעלויות הכרוכות בכך.

ביום 28.6.2020 הגישה המערערת "בקשה לביזיון בית המשפט" בה ביקשה, בין היתר, כי בית המשפט יורה על ביטול צו העיקול ברישום שהוצא בעבר לרכב. בהחלטתו מיום 1.7.2020 קבע בית המשפט כי אין מקום להליכי ביזיון בית משפט מכיוון שהמשיבה קיימה את הוראותיו, והוסיף כי "אשר לצו העיקול (ברישום) שנותר בתוקפו – בשום שלב לא ניתנה הוראה בדבר הסרתו, וממילא אינני מוצא להורות כן. אזכיר כי [המערערת] התחייבה להחזיר למשיבה את המכונית או את שוויה בכפוף להחלטה מתאימה של בית משפט. כדי להבטיח אפשרות להשבת המכונית, יש למנוע את מכירתה, ולשם כך נותר צו העיקול על כנו". בקשת המערערת לבטל את ההתחייבות העצמית שעליה חתמה לשם קבלת הרכב נוכח האמור בהחלטת בית המשפט מיום 1.7.2020 נדחתה אף היא על ידי המותב ביום 3.7.2020. במסגרת החלטה זו צוין כי "לא ניתן לחתום את ההחלטה מבלי לתת את הדעת לביטויים המבזים והמשפילים אותם נקטה [המערערת] לאורכו של כתב הטענות, כלפי היחידה החוקרת וכלפי בית המשפט [...] [המערערת] לא בחלה בשימוש בביטויים נלוזים ומקוממים, ועד זכר השואה הגיעה כדי להמחיש את הבוז והשטנה שהיא רוחשת כלפי מערכות אכיפת החוק".

2. ביום 5.7.2020 ביקשה המערערת את פסילת המותב, בטענה כי בית המשפט גיבש לגביה דעה שלילית ומפלה אותה לרעה. המערערת טענה, בין היתר, כי המותב "ביצע פניית פרסה" באשר לסוגיית הסרת העיקול הרשום על הרכב ו"נדרש 'לשינוי' ההחלטה בעקבות מעשיה המזלזלים של המשיבה ואי יכולתו של בית המשפט לכפוף את כובד משקלו על המשיבה". המערערת הוסיפה כי המותב "נוטה לסמוך על דברי השוטרים" ולהגן על המשיבה בנוגע לאי מכירת הרכב וכן בסוגיות נוספות. ביום 7.7.2020 דחה בית המשפט קמא את הבקשה, אף מבלי לבקש את עמדת המשיבה, בקבעו כי בבקשה "לא הונחה תשתית כלשהי להוכחתה של עילת פסלות, אף לא בקירוב", כי עיון בטענות המערערת מעלה כי היא אינה שבעת רצון מההחלטות שהתקבלו בעניינה, וכי הגשת בקשת פסלות אינה הדרך להשיג על החלטות אלה. בית המשפט הוסיף כי למערערת מוקנית זכות ערעור לבית משפט זה תוך חמישה ימים.

3. מכאן הערעור דנו, בו חוזרת המערערת על הטענות שהעלתה בבקשת הפסלות. עוד טוענת המערערת כי במסגרת הליכים אחרים בעניינה נחשף המותב ל"דוחות סודיים [ו]יתכן אף מגמתיים", כך שדעתו בעניינה כבר נקבעה. חיזוק נוסף לטענותיה מוצאת המערערת בקביעתו של בית המשפט לפיה הוקצבו לה חמישה ימים בלבד לשם הגשת הערעור, החלטה אשר עולה לשיטתה כדי ניסיון "לשלול דינים מהמערערת".

4. לאחר שעיינתי בערעור על נספחיו, באתי לידי מסקנה כי דינו להידחות. כידוע, המבחן לפסלות שופט הואקיום נסיבות שיש בהן כדי ליצור חשש ממשי למשוא פנים. עיון בהחלטותיו של בית המשפט קמא מעלה כי לא עלה בדי

המערערת לבסס חשש מעין זה בענייננו. מההחלטה מיום 7.6.2020 ניכר כי המותב נכון היה לבחון את התנהלותה של המשיבה באופן ביקורתי. המערערת אינה מרוצה מקביעתו של המותב כי שחרור הרכב לידיה אין משמעותו הסרת העיקול הרשום על הרכב. כפי שציין בית המשפט בהחלטתו, טענות אלה הן "ערעוריות" באופיין ובקשת פסלות אינה האכסניה הראויה לבירור (ע"פ 6820/19 שטרית' מדינת ישראל, פסקה 5 (29.10.2019)). באשר לטענה שהמותב נחשף לחומר סודי מגמתי בעניינה של המערערת, טענה זו לא הובאה בפני בית המשפט קמא במסגרת בקשת הפסילה ודי בכך כדי לדחותה. למעלה מן הצורך אציין כי חשיפתו של המותב לראיות שאינן קבילות אינה מבססת כשלעצמה עילת פסלות (ע"פ 5113/19 זגורי' מדינת ישראל, פסקה 3 (7.8.2019)). בנוסף, טענה זו של המערערת הועלתה באורח כוללני וללא התייחסות למקרים פרטניים שבהם נחשף המותב לראיות אשר יצדיקו את פסילתו, וגם מטעם זה יש לדחותה (ע"פ 3961/19 פלוגי' מדינת ישראל, פסקה 4 (18.6.2019)).

5. אשר על כן, הערעור נדחה.

ניתן היום, א' באב התש"ף (22.7.2020).

ה נ ש י א ה